

України з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією. Київ: Москаленко О. М., 2011. 75 с.

4. Алексеев С. Л., Сергеева Ю. С., Шайдуллин Р. Н. Формирование стандартов антикоррупционного поведения у студентов образовательных организаций. *Международный журнал экспериментального образования*. 2018. № 1. С. 5-10.

5. Скрипник А. Освіта, індекс сприйняття корупції та мотиваційні моделі корупційної поведінки. *Економіка України*. 2010. № 2. С. 59–71.

Ю. Т. Боровик

ПРОБЛЕМИ АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ

Одним з основних завдань Закону України «Про освіту» є удосконалення правових механізмів реалізації конституційного права громадян на рівний доступ до якісної освіти на всіх рівнях; створення умов для освіти особи упродовж життя (запровадження таких видів освіти, як формальної, неформальної та інформальної); удосконалення нормативно-правової бази освіти, у тому числі розроблення новітніх програм, зорієнтованих на модернізацію системи перепідготовки, підвищення кваліфікації та стажування педагогічних, науково-педагогічних працівників, керівників навчальних закладів тощо.

Стаття 42 Закону присвячена академічній доброчесності. Академічна доброчесність – це сукупність етичних принципів та визначених законом правил, якими мають керуватися учасники освітнього процесу під час навчання, викладання та провадження наукової (творчої) діяльності з метою забезпечення довіри до результатів навчання та/або наукових (творчих) досягнень.

Проект сприяння академічній доброчесності в Україні (Strengthening Academic Integrity in Ukraine Project – SAIUP) має на меті застосовувати спільний досвід США і України для розробки та втілення чотирирічного плану заходів, зміст яких полягає в орієнтації та навчанні студентів, викладачів та адміністраторів навчальних закладів України практичної цінності та важливості академічної доброчесності, наданні ресурсів і плану дій задля їхнього тісного залучення до зміцнення академічної доброчесності в освітньому середовищі.

За матеріалами SAIUP принципи академічної доброчесності для викладачів можна сформулювати таким чином:

- утверджувати важливість академічної доброчесності;
- плекати любов до навчання;
- ставитися до студента як до самостійної особистості;
- створювати атмосферу довіри в аудиторії;

- заохочувати відповідальність студентів за академічну доброчесність;
- формулювати чіткі очікування для студентів;
- розробляти справедливі та релевантні форми оцінювання;
- обмежувати можливості для академічної нечесності;
- кидати виклик академічній нечесності, коли такі випадки трапляються;
- допомагати визначити та підтримувати загальноуніверситетські стандарти академічної доброчесності.

Ґрунтовне дослідження аспектів реалізації принципів доброчесності в українській освітній системі було проведено аналітичною групою ОЕСР. У звіті докладно та аргументовано висвітлено загальні фактори, що породжують проблеми з академічною доброчесністю в системі освіти України. За висновками дослідників, основні недоліки системи вищої освіти України у сфері академічної доброчесності пов'язані з обмеженістю чинного законодавства, відсутністю чітких етичних норм, вразливістю процедур оцінювання та виявлення чинних порушень, безкарністю вчинків у цій галузі.

Прийняття оновленого Закону України «Про освіту» закладає правові основи формування політики доброчесності в освіті, зокрема у вищій школі. Водночас практична реалізація принципів академічної доброчесності потребує конкретних заходів, пов'язаних з особливостями підготовки фахівців на різних освітніх рівнях.

Таким чином, порушені проблеми потребують від усіх учасників освітнього процесу узгоджених дій, спрямованих на формування світогляду майбутніх фахівців, що базується на принципах академічної доброчесності. Високі освітні стандарти, в основу яких покладено відповідні цінності, стануть запорукою визнання результатів навчання в українських ВНЗ не лише роботодавцями, а й міжнародною спільнотою.

В. В. Компанієць

ЯКІСТЬ НАУКОВИХ ПРАЦЬ ЯК ФУНКЦІЯ КРИТЕРІЇВ ЇЇ ОЦІНКИ, А ТАКОЖ ТВОРЧОСТІ ТА МОРАЛЬНОСТІ ВЧЕНОГО

Однією із сучасних вимог щодо діяльності викладача закладу вищої освіти є його активна участь у науковій діяльності, до якої передусім належить публікація різних наукових праць. І зараз як ніколи гостро постає питання щодо забезпечення високої якості цих праць. При цьому самі підходи до оцінки якості ще остаточно не сформульовані, а також мають за своєю природою суб'єктивний характер.

Відомі такі вимоги до будь-якої наукової праці, як її актуальність, наукова новизна та практична цінність, доступна мова та стиль написання